

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

III. Anatolij dignitas tum valde surgebat. Huic itaque libellum adversùs
Timotheum obtulerunt Ægyptij, orantes ut synodicis literis cunctos orbis
Episcopis instrueret; etiam Romanum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

nita erant de fidei regula. Eadem verò die de hoc ipso negotio scribens, uti diximus, ad Iulianum Episcopum Coensensem, hæc ait in codice M. S. Cardinalis Grimani: *Illud etiam nosse te volumus, Anatolium Episcopum post coercionem meam in sua presumptione adeo temeritate persistere ut Illyricianos Episcopos ut sibi subscriberent conveniret. Quod nobis Episcopus qui à Thessalonicensi ordinationis nuntius missus est intimavit.*

II. Quis fuerit ille Thessalonicensis Episcopus, à quo relatio de ordinatione sua ad Leonem Pontificem Romanum missa est, non invenio scriptum in illa epistola. Illius verò nomen extat in epistola ejusdem Leonis ad ipsum data post eadem Proterij Episcopi Alexandrini (qui cæsus est anno CDLVII.) tum etiam in elencho eorum Episcoporum ad quos Leo Imp. scripsit de nece ejusdem Proterij. Ordinatus ille fuerat à catholicis Episcopis in loco Dioscori, Dioscori, inquam, qui depositus fuerat auctoritate Concilij Chalcedonensis, & in exilium missus apud Gangras. Quod cum ægrè ferrent hi qui partium erant Dioscori, homines hæretici, Timotheum Ælurum adversus Proterium constituerunt Episcopum in Ecclesia Alexandrina. Multa ergo pericula passus est Proterius, adeo ut militari custodia, ut Liberatus ait, egeret plurimo tempore sui pontificatus. Et ille quidem his periculis evasit vivente Marciano Imperatore. Sed, eo mortuo, Timotheus & qui eum sequebantur venerunt Alexandriam, Proteriumque coegerunt ad Ecclesiam confugere. Se satis tutum præsidio illo putabat vir sanctus. Sed illuc irumpentes adversarii fidei, illum cum sex sociis occiderunt intra baptisterium, & circumducentes ubique cadaver ejus vulneratum, crudeliterque trahentes per omnia penè civitatis loca, insensibile corpus plagis sine misericordia verberarunt, dividentes illud membratim, & neque parcentes interiora, more canum, gustare illius viri quem nuper habere se Dei & hominum mediatorem putaverant; tradentisque deinceps igni corpus lacerum, etiam cineres disperferunt. Crudelitatis porro istius & inhumanitatis auctor & architectus fuit Timotheus Ælurus. Ita occiso Proterio, supplicationes à catholicis Episcopis Ægypti & à nonnullis Clericis Alexandrinis, qui Constantinopolim ob eam causam venerant, oblatae sunt Leoni Imperatori, quatenus mors vindicaretur Proterij, & expelleretur episcopali sede Timotheus. Sed à parte Timothei quidam Episcopi & Clerici ad imperialem civitatem ascendentes, dederunt & ipsi petitiones Imperatori, petentes in primis in irritum mitti decreta

Tom. II.

Concilij Chalcedonensis, cujus defensores erant Episcopi & Clerici qui exarserant adversus interfectores Proterij. Extant utrumque libelli supplices (sic enim vocantur in epistola Leonis Imp. ad Anatolium Episcopum CP.) in appendice Concilij Chalcedonensis. *Ambarum partium supplicationes Imperator legens, inquit Liberatus Diaconus, & considerans nimis esse grave vexari tanto itinere sacerdotes, quorum aut etas aut infirmitas aut paupertas hunc laborem subire prohibebat, impossibile judicavit eos congregari, (id enim libello suo postulaverant accusatores Timothei) sed scripsit singularum civitatum Episcopis de utroque negotio, consulens quid fieri oporteret, vel de ordinatione Timothei, vel de terminis synodi Chalcedonensis. Rescripserunt illi Chalcedonensem synodum usque ad sanguinem vindicandam, Timotheum verò non solum inter Episcopos non haberi, sed etiam Christiana appellatione privari. Hactenus Liberatus.*

III. Petierant enim catholici ab Imperatore uti de ea re scriberet ad Episcopum Romanum, necnon & ad Antiochenum, Hierosolymitanum, Thessalonicensem, ac fortè alios. Anatolium exceperunt, quòd huic quoque, cujus dignitas tum valde surgebat, libellum porrexissent. *Nam Archiepiscopo hujus regie civitatis Anatolio, inquit, declarata est nostris libellis hujusmodi causa. Extat eorum libellus Anatolio oblatus in appendice Concilij Chalcedonensis, in quo fuse enarrant rotum illud negotium, simulque petunt uti Anatolius (pro loci sui auctoritate) gemitus eorum synodici literis indicet sanctissimo Ecclesie Romanæ Pontifici Leoni, necnon & Antiocheno, & Hierosolymitano, atque Thessalonicensi, & Ephesino, vel aliis quibus visum fuerit Ecclesiis, ut omnes, inquit, totius orbis Episcopi cognoscant ea que presumpta sunt à Timotheo, & quia novitates exercuit contra sanctas regulas & religionem orthodoxam, literis synodici piissimo & Christianissimo Principi vestraque sanctitati secundum venerabiles patrum regulas rescribentes, dignam formam, que in hoc placuerit, præbere non differant.*

IV. Magni momenti sunt illa verba, neque leviter prætereunda, adeoque etiam alieno loco explicanda. Nam heic vetus Alexandrinæ Ecclesie consuetudo apertè violatur relatione ad Constantinopolitanum Episcopum facta & ommissa auctoritate Romani Pontificis. Nam vetus consuetudo poscebat uti causa quæ Alexandrinam Ecclesiam turbabat, ad sedem apostolicam deferretur, ut factum fuerat tempore Dionysij, Athanasij, & Petri Episcoporum Alexandriæ. Præterea volunt Ægyptij ut omnes totius orbis Episcopi

L ij

Liberat. cap. 17.

Vide epist. Bonifacii I. ad Episc. Illyric. pag. 76. epistolam Concilij Italici ad Theodos. pag. 101. & Breviculum hist. Eusebian. pag. 120.